

onjuistheden in de Bibob-adviezen, het oordeel van de rechtbank is innerlijk tegenstrijdig en er is geen sprake van een ernstig gevaar. Geen van deze betogen slaagt in hoger beroep. Interessant is evenwel het betoog van de appellanten dat de weigering van de vergunning, gelet op de ernst van de feiten, onevenredig zwaar uitpakt (r.o. 9). De Afdeling wijst in dit verband niet op het evenredigheidsbeginsel van artikel 3:4, tweede lid, Awb, maar direct op artikel 3, vijfde lid, Wet Bibob. Het rechtscollege overweegt – onder verwijzing naar de motivering van de ernst van de strafbare feiten in r.o. 8.2 – dat deze ernstig zijn, en op de mogelijkheid dat het strafbare feit – witwassen – weer kan plaatsvinden. De uitkomst van deze evenredigheidstoetsing is dat de burgemeester het belang van het voorkomen van het faciliteren van strafbare feiten zwaarder mocht laten wegen dan de gevolgen van de besluiten voor de BV's. Hier speelt expliciet ook een rol dat de BV's geen concrete gevolgen hebben genoemd waarom de besluiten voor hen onevenredig uitpakken (r.o. 9.1).

4. Hoe dient deze evenredigheidstoetsing nu te worden geplaatst in het licht van het evenredigheidsbeginsel 'nieuwe stijl'? Zoals de Afdeling in de Harderwijk-uitspraak heeft aangegeven spelen 'geschiktheid', 'noodzakelijkheid' en 'evenwichtigheid' een rol, maar zal de toetsing daaraan niet in alle gevallen op deze wijze kunnen plaatsvinden (ABRvS 2 februari 2022, ECLI:NL:RVS:2022:285, AB 2022/120, r.o. 7.10). De Afdeling onderschrijft dat er twee belangrijke oriëntatiepunten zijn, namelijk "de aard en het gewicht van de bij het besluit betrokken belangen" en "de ingrijpendheid van het besluit en de mate waarin het fundamentele rechten van de belanghebbenden aantast" (ABRvS 2 februari 2022, ECLI:NL:RVS:2022:285, AB 2022/120, r.o. 7.9). Binnendijk en Bruggeman merken in hun annotatie onder ABRvS 9 maart 2022, ECLI:NL:RVS:2022:695, AB 2022/219 op dat de Afdeling de drietrapsstoetsing niet in deze zaak doorloopt, maar volstaat met een noodzakelijkheidstoetsing. In de onderhavige uitspraak laat de Afdeling de drietrapsstoetsing eveneens achterwege, maar wordt ook niet volstaan met een noodzakelijkheidstoetsing ('is het besluit noodzakelijk om het doel te bereiken?'). De Afdeling past expliciet het evenredigheidsbeginsel van artikel 3, vijfde lid, Wet Bibob, toe: is de weigering van de vergunning evenredig met de ernst van de strafbare feiten? De Afdeling meent – onder verwijzing naar de ernst van het strafbare feit – dat de weigering van de vergunning evenredig is met de ernst van het strafbare feit. Hoewel ik in meerdere annotaties erg kritisch ben geweest op de evenredigheidstoetsing van de Afdeling in Bibob-zaken (zie bijvoorbeeld ABRvS 4 februari 2015, ECLI:NL:RVS:2015:292, AB 2015/163, m.nt. B. van der Vorm, waar de Afdeling in algemene zin overweegt dat de burgemeester in redelijkheid de vergunning heeft kunnen weigeren), is de evenredigheidstoetsing van de Afdeling in deze zaak conform artikel 3, vijfde lid, Wet Bibob, hetgeen positief gewaardeerd moet worden.

5. Tot slot nog enige algemene opmerkingen over artikel 3, vijfde lid, Wet Bibob, en het evenredigheidsbeginsel 'nieuwe stijl'. Moet de evenredigheidstoetsing van artikel 3, vijfde lid, Wet Bibob worden beschouwd als een

verbijzondering van artikel 3:4, tweede lid, Awb, de vraag opwerpend die Binnendijk en Bruggeman stellen (zie de achtste opmerking van de annotatoren onder ABRvS 9 maart 2022, ECLI:NL:RVS:2022:695, AB 2022/219)? Ik denk dat dit niet het geval is: het evenredigheidsbeginsel van artikel 3, vijfde lid, Wet Bibob is een geheel ander dan het beginsel, dat is neergelegd in artikel 3:4, tweede lid, Awb. Naar mijn mening is het uiteengezette toetsingskader in de Harderwijk-uitspraak relevant in Bibob-zaken, voor zover het evenredigheidsbeginsel van artikel 3:4, tweede lid, Awb, wordt gehanteerd. In veel zaken heeft de Afdeling in Bibob-zaken namelijk genoeg genomen met een toetsing aan artikel 3:4, tweede lid, Awb, terwijl artikel 3, vijfde lid, Wet Bibob wettelijk is voorgeschreven. Het toetsingskader uit de Harderwijk-uitspraak ziet expliciet op artikel 3:4, tweede lid, Awb en *niet* op het evenredigheidsbeginsel van artikel 3, vijfde lid, Wet Bibob. Een gevolg van de Harderwijk-uitspraak zou kunnen zijn dat de Afdeling geen genoeg meer neemt met een evenredigheidstoetsing aan artikel 3:4, tweede lid, Awb, maar een toetsing aan artikel 3, vijfde lid, Wet Bibob vereist. Dit is ook conform de wens van de wetgever geweest. Indien wordt getoetst aan het bepaalde van artikel 3, vijfde lid, Wet Bibob, is het toetsingskader uit de Harderwijk-uitspraak ook helemaal niet nodig, omdat de voorgeschreven Bibob-evenredigheidstoetsing genoeg ruimte biedt voor een volle toetsing. Het wordt interessant om te bezien of de lijn van de onderhavige uitspraak van de Afdeling wordt voortgezet of dat de Afdeling toch weer genoeg gaat nemen met een evenredigheidstoetsing aan artikel 3:4, tweede lid, Awb.

B. van der Vorm

Gst. 2022/88

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State 2 juni 2022, nr. 202202254/2/A3
(Mr. C.H.M. van Altena)
m.nt. B. van der Vorm¹

(Art. 3, 4 Wet Bibob)

AB 2022/241
ECLI:NL:RVS:2022:1533

De intrekking van de vergunningen op grond van de Wet Bibob. (Laarbeek)

De verzoeker heeft in het kader van deze voorlopige voorzieningsprocedure met de overgelegde documenten voldoende onderbouwd dat tijdelijke intrekking van de revisievergunningen grote, mogelijk onoverkomelijke, financiële gevolgen voor hem heeft. Het belang van de verzoeker bij een schorsing is daarom groot.

¹ Benny van der Vorm is universitair docent straf(proces)recht aan Universiteit Utrecht.

Het belang van het college is erin gelegen dat het wil voorkomen dat de vergunningen gebruikt kunnen worden voor het plegen van, of het kunnen benutten van voordelen uit, strafbare activiteiten. Het college heeft ter onderbouwing van de aard van het gevaar een uittreksel uit justitiële documentatie en een vonnis van de strafrechter van 25 april 2022 overgelegd. Hieruit volgt dat de verzoeker is veroordeeld voor een aantal milieudelicten. De strafrechter heeft voorwaardelijke geldboetes en een voorwaardelijke stillegging van de varkensbedrijven voor zes maanden opgelegd. Voorwaarde is dat de verzoeker zich niet weer schuldig zal maken aan een strafbaar feit, met een proeftijd van twee jaar. Voor zover het gevaar als bedoeld in de Wet Bibob zou bestaan uit het plegen van milieudelicten, gaat er een preventieve werking uit van het vonnis van de strafrechter. Het belang dat het college heeft bij het kunnen uitvoeren van het besluit is daarmee kleiner geworden. Dat het gevaar bestaat dat de vergunningen worden gebruikt voor het plegen van, of het kunnen benutten van voordelen uit, andere strafbare activiteiten dan het plegen van milieudelicten, heeft het college verder niet onderbouwd. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter weegt, gelet op het voorgaande, het belang van de verzoeker bij schorsing van het besluit zwaarder dan het belang van het college bij het kunnen uitvoeren van het besluit. Het is niet gebleken dat het door het college gestelde belang bij het staken van de bedrijfsactiviteiten zo groot is dat de uitspraak op het beroep niet kan worden afgewacht.

Uitspraak van de voorzieningenrechter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State op een verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening (artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht) in het geding tussen: [verzoeker], wonend te Lieshout, gemeente Laarbeek, en het college van burgemeester en wethouders van Laarbeek, verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 28 maart 2022 heeft het college de revisievergunningen voor de [locatie 1] in Lieshout en voor de [locatie 2] in Mariahout met onmiddellijke ingang ingetrokken voor de duur van een jaar.

Tegen dit besluit heeft [verzoeker] beroep ingesteld. Tevens heeft [verzoeker] de voorzieningenrechter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Het college heeft een verweerschrift ingediend. [verzoeker] heeft nadere stukken ingediend.

De voorzieningenrechter heeft het verzoek ter zitting behandeld op 19 mei 2022, waar [verzoeker], bijgestaan door mr. J.J.J. de Rooij, advocaat te Tilburg, en het college, vertegenwoordigd door mr. F.A. Pommer, advocaat te Nijmegen, en A.J.M. van Doorn, zijn verschenen.

Overwegingen

Inleiding

1. Het oordeel van de voorzieningenrechter heeft een voorlopig karakter en is niet bindend in de bodemprocedure.

2. [verzoeker] exploiteert twee varkensbedrijven aan de [locatie 1] in Lieshout en aan de [locatie 2] in Mariahout. Voor beide bedrijven is een revisievergunning verleend.

3. Het college heeft op 11 december 2019 een bericht ontvangen van de officier van justitie als bedoeld in artikel 26 van de Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur (hierna: de Wet Bibob). Daarom wil het college een onderzoek ingevolge de Wet Bibob naar [verzoeker] instellen. Het college heeft [verzoeker] in 2020 meerdere malen verzocht een vragenformulier in te vullen. [verzoeker] heeft nagelaten dat volledig te doen, waardoor volgens het college geen Bibob-onderzoek uitgevoerd kon worden. Ingevolge artikel 4, eerste lid, van de Wet Bibob wordt de weigering om een dergelijk formulier in te vullen van rechtswege aangemerkt als een geval waarin sprake is van ernstig gevaar als bedoeld in artikel 3, eerste lid, van de Wet Bibob, dat een vergunning mede zal worden gebruikt om uit gepleegde strafbare feiten verkregen of te verkrijgen, op geld waardeerbare voordelen te benutten of strafbare feiten te plegen. Het college heeft daarom op 9 juni 2020 besloten de vergunningen definitief in te trekken.

4. [verzoeker] heeft tegen dat besluit beroep en vervolgens hoger beroep ingesteld. In de uitspraak van 9 maart 2022, ECLI:NL:RVS:2022:695, heeft de Afdeling geoordeeld dat het college onvoldoende heeft gemotiveerd dat in dit geval niet volstaan had kunnen worden met de oplegging van een minder zware sanctie, zoals een tijdelijke intrekking van de vergunningen voor de duur van bijvoorbeeld maximaal een jaar. Hierbij heeft de Afdeling betrokken dat definitieve intrekking van de vergunningen grote gevolgen heeft voor [verzoeker], terwijl niets bekend was over de aard en ernst van het gevaar. De Afdeling heeft het besluit van 9 juni 2020 vernietigd.

5. Bij besluit van 28 maart 2022 heeft het college opnieuw besloten om de revisievergunningen in te trekken, maar nu voor de duur van een jaar, als prikkel om een Bibob-onderzoek te kunnen uitvoeren.

Verzoek

6. [verzoeker] verzoekt de voorzieningenrechter om het besluit van 28 maart 2022 te schorsen. De tijdelijke intrekking van de vergunningen betekent dat hij per direct zijn beide varkensbedrijven moet stilleggen. Dat is vanuit het oogpunt van dierenwelzijn en vanuit bedrijfseconomisch oogpunt gezien onmogelijk. De hele levende vee-stapel moet worden afgevoerd, terwijl het opstarten na één jaar een dermate ingrijpend, kostbaar en tijdrovend proces is dat het bedrijf de facto is opgehouden te bestaan. Hij heeft ter onderbouwing daarvan een rapport overgelegd van Agrifirm van 11 mei 2022 en een e-mailbericht van ABAB Accountants en Adviseurs van 16 mei 2022, waarin staat: "Op basis van de huidige financiële situatie, de maandelijkse uitgaven en de maandelijkse kosten ga ik ervan uit dat [verzoeker] het bedrijf niet meer op kan starten na 1 jaar leegstand." [verzoeker] stelt tot slot dat zowel het dierenwelzijn als de bedrijfsprocessen nu op orde zijn.

7. Het college stelt zich op het standpunt dat het belang van het college bij stillegging van de bedrijven groter is

dan het belang van [verzoeker]. Bij toewijzing van het verzoek dreigt een totale uitholling van artikel 4, eerste lid van de Wet Bibob. [verzoeker] kan dan doorgaan met zijn activiteiten, terwijl er nog steeds een situatie is waarin sprake is van ernstig gevaar. De gevolgen van uitvoering van de besluiten zijn niet onevenredig voor [verzoeker]. Hij heeft niet aannemelijk gemaakt dat de tijdelijke intrekking van de vergunningen zal leiden tot een faillissement. Als [verzoeker] niet zelf de activiteiten waarop de ingetrokken vergunningen betrekking hadden staakt, zal het college een handhavingsbesluit nemen. In een handhavingsbesluit zullen realistische begunstigingstermijnen worden opgenomen zodat het dierenwelzijn gewaarborgd is, aldus het college.

8. [verzoeker] heeft in het kader van deze voorlopige voorzieningenprocedure met de overgelegde documenten voldoende onderbouwd dat tijdelijke intrekking van de revisievergunningen grote, mogelijk onoverkomelijke, financiële gevolgen voor hem heeft. Het belang van [verzoeker] bij een schorsing is daarom groot.

Het belang van het college is erin gelegen dat het wil voorkomen dat de vergunningen gebruikt kunnen worden voor het plegen van, of het kunnen benutten van voordelen uit, strafbare activiteiten. Het college heeft ter onderbouwing van de aard van het gevaar een uittreksel uit justitiële documentatie en een vonnis van de strafrechter van 25 april 2022 overgelegd. Hieruit volgt dat [verzoeker] is veroordeeld voor een aantal milieudelicten. De strafrechter heeft voorwaardelijke geldboetes en een voorwaardelijke stillegging van de varkensbedrijven voor zes maanden opgelegd. Voorwaarde is dat [verzoeker] zich niet weer schuldig zal maken aan een strafbaar feit, met een proeftijd van twee jaar. Voor zover het gevaar als bedoeld in de Wet Bibob zou bestaan uit het plegen van milieudelicten, gaat er een preventieve werking uit van het vonnis van de strafrechter. Het belang dat het college heeft bij het kunnen uitvoeren van het besluit is daarmee kleiner geworden. Dat het gevaar bestaat dat de vergunningen worden gebruikt voor het plegen van, of het kunnen benutten van voordelen uit, andere strafbare activiteiten dan het plegen van milieudelicten, heeft het college verder niet onderbouwd.

Naar het oordeel van de voorzieningenrechter weegt, gelet op het voorgaande, het belang van [verzoeker] bij schorsing van het besluit zwaarder dan het belang van het college bij het kunnen uitvoeren van het besluit. Het is niet gebleken dat het door het college gestelde belang bij het staken van de bedrijfsactiviteiten zo groot is dat de uitspraak op het beroep niet kan worden afgewacht.

Slotsom

9. De voorzieningenrechter ziet aanleiding de hierna te melden voorlopige voorziening te treffen.

10. Het college moet de proceskosten vergoeden.

Beslissing

De voorzieningenrechter van de Afdeling bestuursrecht-spraak van de Raad van State:

- I. schorst bij wijze van voorlopige voorziening het besluit van het college van burgemeester en wethouders van Laarbeek van 28 maart 2022;
- II. veroordeelt het college van burgemeester en wethouders van Laarbeek tot vergoeding van bij [verzoeker] in verband met de behandeling van het verzoek opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.518,00, geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
- III. gelast dat het college van burgemeester en wethouders van Laarbeek aan [verzoeker] het door hem voor de behandeling van het verzoek betaalde griffierecht ten bedrage van € 184,00 vergoedt.

Naschrift

1. Sommige zaken waarbij toepassing wordt gegeven aan de Wet Bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur (hierna: Wet Bibob) leiden ná een uitspraak van de Afdeling niet geheel tot duidelijkheid. Een voorbeeld hiervan is de onderhavige zaak. Bij besluit van 9 juni 2020 heeft het college van burgemeester en wethouders van Laarbeek de revisievergunningen met onmiddellijke ingang ingetrokken. Dit naar aanleiding van een ontvangen OM-tip, waarna het college een Bibob-onderzoek heeft ingesteld naar de betrokkene. De intrekking van de vergunningen vloeit voort uit de weigering van de betrokkene om het Bibob-formulier in te vullen, waardoor volgens het college sprake is van een ernstig gevaar van misbruik, zoals blijkt uit artikel 4, eerste lid, Wet Bibob. In hoger beroep wordt het besluit van het college door de Afdeling vernietigd, omdat de intrekking van de vergunningen grote gevolgen heeft voor de betrokkene, terwijl niets bekend is over de aard en ernst van het gevaar. Het college heeft volgens de Afdeling onvoldoende gemotiveerd dat in dit geval niet volstaan had kunnen worden met een minder zware sanctie (ABRvS 9 maart 2022, ECLI:NL:RVS:2022:695, *Gst.* 2022/48, m.nt. B. van der Vorm; AB 2022/219, m.nt. E.F. Binnendijk & R.J.H. Bruggeman). Wat positief te waarderen is aan die uitspraak is dat de Afdeling de proportionaliteitstoetsing serieus neemt en onderkent dat de intrekking van de vergunningen zeer zware gevolgen heeft. In hun annotatie onder deze uitspraak plaatsen Binnendijk en Bruggeman de evenredigheidstoetsing in de context van de 'Harderwijk-uitspraak' (ABRvS 2 februari 2022, ECLI:NL:RVS:2022:285, AB 2022/120, m.nt. M. van Zanten). Zij verwachten – naar mijn mening – terecht dat het evenredigheidsbeginsel 'nieuwe stijl' niet ertoe zal leiden dat de bestuursrechter voortdurend Bibob-besluiten gaat vernietigen. Dat is natuurlijk ook onwenselijk, omdat in veel gevallen de weigering of intrekking van een vergunning ook geheel gerechtvaardigd is.

2. Naar aanleiding van de uitspraak van de Afdeling heeft het college bij besluit van 28 maart 2022 opnieuw besloten om de vergunningen in te trekken. Deze keer niet permanent, maar voor de duur van een jaar, als prikkel om een Bibob-onderzoek te kunnen uitvoeren (r.o. 5). De betrokkene (of: de verzoeker) verzoekt de

voorzieningenrechter om dit besluit van het college te schorsen, omdat de intrekking van de vergunningen betekent de varkensbedrijven moeten worden stilgelegd en een mogelijke opstarting na een jaar niet meer mogelijk zou zijn. Dit wordt door de betrokkene ondersteund met documentatie (r.o. 6). De voorzieningenrechter van de Afdeling vindt dat de betrokkene met de overgelegde documenten voldoende heeft onderbouwd dat een tijdelijke intrekking van de vergunningen grote, mogelijk onoverkomelijke, financiële gevolgen voor hem heeft en dat zijn belang zwaarder weegt dan het belang van het college bij het kunnen uitvoeren van het besluit (r.o. 8).

3. Wat deze uitspraak van de voorzieningenrechter van de Afdeling interessant maakt, is de waarde die wordt gehecht aan een veroordeling van de betrokkene door de strafrechter. Ter onderbouwing van de mate van het gevaar heeft het college onder andere een vonnis van de strafrechter van 25 april 2022 overgelegd aan de voorzieningenrechter. Uit dit vonnis blijkt dat aan de betrokkene voorwaardelijke geldboetes en een voorwaardelijke stillegging van de varkensbedrijven voor de duur van zes maanden is opgelegd met een proeftijd van twee jaren. Op grond van deze veroordeling overweegt de voorzieningenrechter dat, voor zover het gevaar als bedoeld in de Wet Bibob zou bestaan uit het plegen van milieudelicten, een preventieve werking uitgaat van het vonnis van de strafrechter. Het belang dat het college heeft bij het uitvoeren van het besluit is daarmee kleiner geworden, aldus de voorzieningenrechter (r.o. 8). Hoe moet deze strafrechtelijke veroordeling nu worden gewaardeerd in het verband van deze zaak? Naar mijn mening moeten twee aspecten van elkaar worden gescheiden, namelijk de motivering van de mate van het gevaar, zoals bedoeld in artikel 3, eerste lid, Wet Bibob, enerzijds, en de evenredigheidstoetsing anderzijds.

4. Ten eerste wil ik aandacht besteden aan de motivering van de mate van het gevaar van misbruik. Op grond van feiten en omstandigheden dient de mate van het gevaar van misbruik zoals bedoeld in artikel 3, eerste lid, Wet Bibob, te worden gemotiveerd. Veelal wordt dan gebruikgemaakt van gegevens uit politieke en justitiële documentatie. Strafrechtelijke veroordelingen kunnen in dit verband een rol spelen, zo ook de veroordeling van de betrokkene op 25 april 2022. De reden om de vergunningen in te trekken is evenwel gelegen in de weigering van de betrokkene om het Bibob-formulier in te vullen en in dat verband spelen de antecedenten geen rol. Door te overwegen “voor zover het gevaar als bedoeld in de Wet Bibob zou bestaan uit het plegen van milieudelicten, gaat er een preventieve werking uit van het vonnis van de strafrechter” (r.o. 8), wijst de voorzieningenrechter niet op de intrekkinggrond die door het college is gebruikt, namelijk artikel 4, eerste lid, Wet Bibob. Wat doet de voorzieningenrechter dan wel? Gebruikt de voorzieningenrechter het vonnis om zelfstandig toepassing te geven aan artikel 3, eerste lid, Wet Bibob, en op grond hiervan een ernstig gevaar van misbruik te motiveren? Dit lijkt mij niet het geval te zijn, omdat het college dit vonnis overlegt om de aard van het gevaar te onderbouwen en het

wil motiveren dat het belang van het college is gelegen in het voorkomen dat de vergunningen gebruikt kunnen worden voor het plegen van, of het kunnen benutten van voordelen uit, strafbare feiten (r.o. 8). Concreet betekent dit dat het college naast artikel 4, eerste lid, Wet Bibob, ook gebruik maakt van artikel 3, eerste lid, Wet Bibob als intrekkinggrond. Is de overweging van de voorzieningenrechter in dit geval zuiver? Mijns inziens niet, omdat de voorzieningenrechter dan aandacht dient te besteden aan de motivering van het ernstige gevaar van misbruik, en dit laat hij achterwege.

5. Ten tweede kan het vonnis ook worden gezien in het verband van de evenredigheidstoetsing. Zo overweegt de voorzieningenrechter namelijk: “naar het oordeel van de voorzieningenrechter weegt, gelet op het voorgaande, het belang van [verzoeker] bij schorsing van het besluit zwaarder dan het belang van het college bij het kunnen uitvoeren van het besluit” (r.o. 8). Het strafvonnis dient dan te worden beschouwd als een motivering van het college dat sprake is van een belang om de bedrijven stil te leggen. Volgens de voorzieningenrechter is dat belang onderschikt aan het belang van de betrokkene, vanwege de preventieve werking die uitgaat van het strafvonnis. Indien de evenredigheidstoetsing van artikel 3, vijfde lid, Wet Bibob, wordt betrokken op het voorgaande, ontstaat een probleem. Uit deze evenredigheidstoetsing blijkt het volgende: de weigering dan wel intrekking, bedoeld in het eerste lid, vindt slechts plaats indien deze evenredig is met de mate van het gevaar en, voor zover het ernstig gevaar als bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, betreft, de ernst van de strafbare feiten. Nergens is in deze zaak de mate van het gevaar of de ernst van de strafbare feiten nader gemotiveerd door het college noch door de voorzieningenrechter. Ook dit is problematisch.

6. Hoe moet deze uitspraak van de voorzieningenrechter dan worden aangemerkt? Naar mijn mening kan de uitkomst worden gebillijkt. De wijze waarop de uitkomst wordt gemotiveerd is echter twijfelachtig. Het blijft onduidelijk hoe het strafvonnis nu wordt gebruikt. Is het een toepassing van artikel 3, eerste lid, Wet Bibob, als nieuwe intrekkinggrond? Of wordt het gebruikt in de evenredigheidstoetsing? Wat mij betreft wordt hier door de voorzieningenrechter geen klare wijn geschonken. In beide gevallen is de motivering wat mij betreft ondermaats. Overigens zij in dit verband ook opgemerkt dat de voorzieningenrechter niet aanslaat op het gebruik van de terminologie van de bestuurlijke sanctie (r.o. 4). Hiermee wordt het steeds moeilijker om vol te houden dat de intrekking van de vergunning op grond van de Wet Bibob *niet* is aan te merken als een bestuurlijke sanctie.

B. van der Vorm